

[Tinning]

Det er det, der er sket, og det betyder, at regeringen har sagt, at kommunerne gerne må spytte i pengebøssen til støtte af professionel idræt. Jeg mener, det er vigtigt at få at vide, hvor mange partier i folketinget der står bag den holdning.

Det har ikke – og nu kommer den klassiske indvending – noget at gøre med, at VS siger: for vi kan nemlig ikke lide professionel idræt, eller vi kan ikke lide eliteidræt. Vi synes også, at eliteidræt er, som kulturministeren udtrykte det, underholdende, fascinerende, inspirerende, herlig at se på – der var selvfølgelig også nogle af os, der sad og så badminton her i weekenden.

Det, vi gerne vil have, er, at man, hvis vi skal lave en eller anden form for gennemarbejdet støtte til eliteidrætten, så gør det ordentligt og f.eks. venter på den betænkning, der skal komme, og ikke siger: nu må kommunerne selv om det; for det har ikke noget som helst med kommunalt selvstyre at gøre. Hvad var det, der skete i Vejle, da man så, at Kolding kommune lavede en særordning? Det var selvfølgelig, at de insisterede på at få én mage til. Hvad er det, der er sket nede i Esbjerg? At de har insisteret på at få én mage til. Hvad er det, der vil ske over resten af landet? At kommunerne vil slås om at yde støtte til den professionelle idræt rundt omkring, og det kan ikke være – det vil jeg da i hvert fald gerne høre, før jeg tror det – regeringens alvorlige mening at kalde det for en konstruktiv, organiseret støtte til eliteidrætten.

Lad det ligge i første omgang. Jeg nævnte det kun, fordi jeg syntes, at det var vigtigt at få understreget, at anledningen til debatten er Koldingafgørelsen, og at det altså er regeringen, som ikke har villet vente på betænkningen.

Kulturministeren taler om, at den såkaldt brede idræt generelt set har rimelig gode kår. Ja, det kan man jo altid sige. Men det, som gælder for den såkaldt organiserede breddeidræt, er altså, at der lige for tiden skæres ned. Det er klart. Mange af os kender formentlig eksemplerne fra Roskilde, eksemplerne fra Mariager og i øvrigt også eksemplet fra Kolding. Og de, der ikke kender dem, kan trygt henvende sig til den organiserede idræt, idet Dansk Idræts-Forbund jo er ved at undersøge, hvor og hvordan der over én kam skæres ned i kommunerne; de laver

simpelt hen en oversigt, og det er også udmærket at få den med. Men der er ingen tvivl om, at disse nedskæringer finder sted, og den organiserede idræts holdning til disse besparelser er jo – det gælder i hvert fald dele af den organiserede idræt – at man nok må acceptere, at der sker nogle besparelser på anlægsområdet, men at man til gengæld ikke er ret glad for besparelser på driftsområdet – sådan skåret lidt ud i pap. Men der sker besparelser begge steder. Selvfølgelig sker der også besparelser på driftsbudgetterne, bl.a. stadig væk i Kolding og i Roskilde. Til det siger vi, at vi heller ikke vil acceptere besparelser på anlægsområdet, for vi ved jo godt, at anlæg af nye idrætsfaciliteter ikke behøver kun at udløse eliteidræt; nye idrætsfaciliteter bliver brugt til bristepunktet, og de bliver brugt af store grupper, som i forvejen ikke er så aktive idrætsligt. Som kulturministeren også var inde på, er der i høj grad tale om folk over de 30, og der er i øvrigt også i høj grad tale om kvinder, som giver udtryk for, at de gerne vil have lov til at dyrke idræt et eller andet sted.

Derfor synes vi, at besparelser på anlægsbudgetterne er temmelig problematiske, og derfor er vi voldsomt modstandere af dem.

Til sidst skal jeg sige, at jeg tror, det er rigtigt, at store eliteidrætsbegivenheder skaber interesse – der er sikkert mange ude at spille badminton i disse dage – men realiteten er alligevel, at det for at imødekomme lysten til fysisk udfoldelse, kropslig udfoldelse, idrætslig udfoldelse er langt vigtigere at sørge for at få lavet nogle flere idrætsanlæg, end det er at få støttet en eller anden dansk eliteidrætsudøver i en eller anden sammenhæng, for det, der er tale om, er stadig væk, at der er et stort behov både i den organiserede breddeidræt og blandt folk, som slet ikke har mulighed for at dyrke idræt, for bare at få lov og for bare at komme i gang. Uanset om Steen Fladberg og Jesper Helledie vinder eller taber, er behovet der for at få lov til bare at komme hen og slå til en bold med noget, der kunne ligne en ketsjer.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Hr. Tinning rettede næsten sine ord direkte til mig, i hvert fald i noget af sit oplæg. Jeg synes nu, Koldingafgørelsen er for lidt at starte en idrætsdebat på, for det, der er sket i